

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 lipca 2001 r. w sprawie określenia rejonów uprawy chmielu oraz minimalnych wymagań co do jakości chmielu w zakresie wilgotności, zawartości zanieczyszczeń organicznych i zawartości nasion

(Dz. U. Nr 80, poz. 864) w § 1 w pkt 2 po wyrazie „nowotomyski,” dodaje się wyraz „poznaniński”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *J. Kalinowski*

490

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 28 marca 2002 r.

w sprawie szczegółowych zasad tworzenia, przekształcania, likwidacji, organizacji, zarządzania i kontroli zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności.

Na podstawie art. 69 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady tworzenia, przekształcania i likwidacji przez Ministra Sprawiedliwości, w drodze zarządzenia, zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności, zwanych dalej „więziennymi zakładami opieki zdrowotnej”, oraz ich organizacji, zarządzania i kontroli.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) osadzony — tymczasowo aresztowanego, skazanego, ukaranego oraz osobę, wobec której zastosowano środek przymusu skutkujący pozbawienie wolności,
- 2) zakład karny — także areszt śledczy.

§ 3. 1. Zarządzenie o utworzeniu lub o przekształceniu więziennego zakładu opieki zdrowotnej określa nazwę, siedzibę i obszar działania zakładu, formę gospodarki finansowej, podstawowe kierunki działalności oraz organ sprawujący nadzór nad więziennym zakładem opieki zdrowotnej.

2. Wniosek o utworzenie lub o likwidację więziennego zakładu opieki zdrowotnej składa Dyrektor Generalny Służby Więziennej, natomiast o przekształcenie — dyrektor okręgowy Służby Więziennej, na terenie którego zakład udziela świadczeń zdrowotnych — za

pośrednictwem Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

3. Do wniosku o utworzenie więziennego zakładu opieki zdrowotnej należy dołączyć projekt statutu tego zakładu.

4. Wniosek o likwidację lub o przekształcenie więziennego zakładu opieki zdrowotnej powinien określać:

- 1) przyczyny uzasadniające złożenie takiego wniosku,
- 2) sposób zagospodarowania mienia znajdującego się na stanie zakładu,
- 3) sposób i formę dalszego, nieprzerwanego zapewnienia osadzonym świadczeń zdrowotnych likwidowanego lub przekształcanego więziennego zakładu opieki zdrowotnej.

5. Zarządzenie o likwidacji więziennego zakładu opieki zdrowotnej powinno zawierać dane wymienione w ust. 4 pkt 2 i 3, a także określać sposób przeprowadzenia likwidacji oraz termin zakończenia działalności.

§ 4. Więziennymi zakładami opieki zdrowotnej są:

- 1) ambulatoria z izbą chorych,
- 2) szpitale i oddziały szpitalne,
- 3) gabinety stomatologiczne i pracownie protetyki stomatologicznej,
- 4) pracownie diagnostyczne,
- 5) pracownie rehabilitacji leczniczej.

§ 5. 1. Funkcjonariusze i pracownicy więziennego zakładu opieki zdrowotnej, w zakresie wykonywania zawodu medycznego, podlegają kierownikowi więziennego zakładu opieki zdrowotnej.

2. Kierownik więziennego zakładu opieki zdrowotnej kieruje tym zakładem i reprezentuje go na zewnątrz.

3. Dyrektor zakładu karnego, który mianuje lub nawiązuje stosunek pracy albo zawiera umowę cywilnoprawną z kierownikiem więziennego zakładu opieki zdrowotnej, określa także szczegółowy zakres jego obowiązków.

4. Szczegółowy zakres obowiązków poszczególnych funkcjonariuszy i pracowników więziennego zakładu opieki zdrowotnej określa kierownik tego zakładu.

§ 6. Regulamin porządkowy więziennego zakładu opieki zdrowotnej ustala jego kierownik, w uzgodnieniu z dyrektorem zakładu karnego.

§ 7. 1. Kontrolę działalności więziennych zakładów opieki zdrowotnej wykonują funkcjonariusze i pracownicy Centralnego Zarządu Służby Więziennej i okręgowych inspektoratów Służby Więziennej.

2. Kontrolę więziennych zakładów opieki zdrowotnej mogą także wykonywać organy kontroli specjalistycznej, powołane na podstawie odrębnych przepisów.

3. Kontrola więziennego zakładu opieki zdrowotnej obejmuje w szczególności:

- 1) realizację zadań statutowych,
- 2) dostępność i jakość świadczeń zdrowotnych udzielanych osadzonym, z uwzględnieniem praw pacjenta,
- 3) liczbę pracowników udzielających poszczególnych świadczeń oraz ich kwalifikacje,

4) wyposażenie w aparaturę i sprzęt medyczny oraz techniczny, wykorzystywane do udzielenia świadczeń zdrowotnych, odpowiednio do zakresu i rodzaju świadczeń przewidzianych w statucie.

4. Osobom, o których mowa w ust. 1, przysługuje w szczególności prawo do:

- 1) wizytacji pomieszczeń więziennego zakładu opieki zdrowotnej,
- 2) żądania informacji i dokumentacji, w tym również dokumentacji medycznej, z zastrzeżeniem art. 18 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, zwanej dalej „ustawą”,
- 3) obserwowania czynności związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, z zastrzeżeniem art. 19 ust. 1 pkt 4 ustawy.

5. Czynności, o których mowa w ust. 4 pkt 3, mogą być wykonywane wyłącznie przez osobę wykonującą zawód medyczny.

6. Szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, określają przepisy w sprawie trybu przeprowadzania kontroli jednostek organizacyjnych więziennictwa.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *B. Piwnik*

491

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 15 kwietnia 2002 r.

w sprawie sposobu dokumentowania prowadzonej przez Straż Graniczną kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli.

Na podstawie art. 9e ust. 20 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dokumentowanie kontroli operacyjnej, zwanej dalej „kontrolą”, odbywa się w sposób zapewniający ochronę form i metod realizacji zadań, gromadzonych informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz osób udzielających im pomocy.

2. Dokumentację sporządzoną w związku z przeprowadzeniem kontroli operacyjnej oznacza się w sposób przewidziany dla materiałów zawierających informacje niejawnie stanowiące tajemnicę państwową.

§ 2. 1. Dokumentację kontroli stanowią:

- 1) pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej do sądu okręgowego o zarządzenie kontroli,
- 2) zarządzenie Komendanta Głównego Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej przeprowadzenia kontroli w przypadkach niecierpiących zwłoki,
- 3) postanowienie sądu okręgowego o zarządzeniu kontroli,